

sigte, at der i ethvert Tilfælde skal fordres en ved Jordens Bonitering til 24 foretagen Taxation, saa at Reglerne i Forordningen af 25de Juni 1810, § 3 Nr. 1, om Varigheden af Taxationens Gyldighed fremdeles forblive i Kraft, naar Forretningen er foretagen paa den omhandlede Maade; samt at man ved at forstaae Ordene „at en ny Taxeringsforretning i ethvert Tilfælde bør foretages“, aldeles bogstaveligt, vilde komme til det formeentlig uantagelige Resultat, at der, hvis en Mand f. Ex. i Mai Maaned havde ladet sine Jorder taxere for at sælge en Parcel, og han derefter i Juni Maaned besluttede at sælge endnu en Parcel, da maatte fordres en ny Taxation, uagtet Kjøberen var tilfreds med den forrige, eller han, naar Parcelen solgtes ved Auction, derved indirecte vedtog den.

Det er derfor i Almindelighed blevet tilladt, hvor det er begjært, at en ældre Taxation til 24 maatte bruges, og, om end ingen udtrykkelig Begjering derom er fremsat, er der Intet erindret imod Brugen af en saadan ældre Taxationsforretning. I alt Fald er det kun en ganske enkelt Gang, at en særdeles gammel Taxation er bleven afskift.

Da det imidlertid synes nødvendigt, at den i saa Henseende stedfindende Tvivl snarest hæves, er det anseet rettest, at en udtrykkelig Bestemmelse herom optages i den paatænkte nye Lov, om end en saadan Bestemmelse forøvrigt mere vilde være paa sin Plads i en almindelig Lov om Udskiftninger og Sammenlægninger.

Ministeriet har derfor troet at burde indskrænke sig til at foreslaae en Bestemmelse, der slutter sig til den omhandlede Forskrift i Forordningen af 25de Juni 1810, § 3 Nr. 1, der, som meldt, i Praxis er bleven anseet for gjældende. Da imidlertid den i Henseende til Tiden ubegrændsede Tilladelse til at benytte en ældre, saavel af Sælger som Kjøber antagen, Taxationsforretning maa ansees i høj Grad mislig for Matriculens Bedkommende, hvis den blev benyttet i sin fulde Udstrækning, hvortil Tilladelsens Gjentagelse i et nyt Lovbud let kunde give Anledning, idet det i Reglen vil være i begge Parter Interesse at undgaae de med en ny Taxation forbundne Omkostninger, er det anseet rettest, ved at optage den tidligere Tilla-

delse til, at en gyldig Taxationsforretning, der ikke er ældre end 6 Aar, ubetinget maa lægges til Grund for nye Hartkornfordelinger, tillige at tilføie, at den endvidere med alle Parter Samtykke kan benyttes, naar den ikke er ældre end 10 Aar, som er den af Landbocommissionen foreslaaede Tidsgrændse for en Taxationsforretnings Gyldighed, og som vistnok maa ansees passende i saa Henseende.

Det er vel af Landbocommissionen yttret, at Tilladelse til i saa langt et Tidsrum at benytte ældre Taxationsforretninger formeentlig kun burde gives, naar opdyrkede Jorder ønskedes udfiskede, og derved vilde det Betænkelige, der fra Matriculens Bedkommende kunde være ved en saadan Tilladelse, bortfalde.

Da den foreslaaede Bestemmelse imidlertid allerede er en ikke uvæsentlig Indskrænkning i den omhandlede, ved Forordningen af 1810 givne Tilladelse, der i Praxis er betragtet som gjældende, har Ministeriet ikke troet at burde optage en saadan yderligere Indskrænkning, som med Hensyn til Matriculen ei kan ansees for aldeles nødvendig, og hvorved Brugen af ældre Taxationsforretninger ved senere Hartkornfordelinger i mange Tilfælde, i alt Fald i visse Enger af Landet, vilde forhindres, naar Tilladelsen nemlig ei skulde gjælde for de Gienkomme, til hvilke der henlaae uopdyrkede Loder uden Hensyn til, om der siden den sidstafholdte Taxation var foretagen nogen Opdyrking af disse, der kunde afgive en særlig Grund til at ønske en ny Taxation foretagen.

Hvad det andet af Landbocommissionen omhandlede Punkt angaaer, da maa Ministeriet være enig i at ansee det rigtigt, at det for Fremtiden, som hidtil, overeensstemmende med Rentekammerets Circulaire af 6te Decbr. 1845, Nr. 4, med Hensyn til mindre betydelige og særskilt liggende Jordlodders Afhændelse, af Indenrigsministeriet kan bevilges, at Hartkornfordelingen foretages ved Ministeriet efter Matriculartaxationen.

En saadan Tilladelse bør dog formeentlig, ligesom hidtil, ikkun gives, hvor det efter samtlige forhaandeværende Omstændigheder kan skønnes, at ingen særdeles Mislighed for Matriculen kan være forbunden dermed, og, om det end antages nødvendigt, at Bemyndigelse